

Proces Jezusa i ukrzyżowanie (Mk 14,53-15,47)

- **14,53-15,1 – proces żydowski: Jezus potępiony przez Sanhedryn i wyszydzony, podczas gdy Piotr się go wypiera**
 - Sanhedryn – rada żydowska znana z Miszny (ok. 200 r.) [stała liczba członków, regularna spotkania]; w czasach Jezusa: prawdopodobnie luźna struktura zwoływana doraźnie przez arcykapłana (arystokracja i kapłani), gdy potrzebował on rady lub wsparcia
 - Marek relacjonuje dwie równoległe sceny: (i) Jezus przyznający przed Wysoką Radą, że jest Mesjaszem, synem Błogosławionego (=Boga), a także Synem Człowieczym, siedzącym po prawicy Wszechmocnego (Dn 7,12; Ps 110,1) (ii) Piotr zapierający się Jezusa na dziedzińcu
 - w Mk: śmiertelną opozycją Jezusa stają się władze świątynne (a nie faryzeusze)
- **15,2-20a – proces rzymski: Jezus wydany, aby zostać ukrzyżowanym przez Piłata**
 - paralele między obydwoma procesami (decydująca figura: arcykapłan / Piłat; kluczowe pytanie: „Czy jesteś Mesjaszem, Synem Błogosławionego?” / „Czy jesteś królem Żydów?”; fałszywi świadkowie w procesie żydowskim / Piłat wie, że wydano Go przez zazdrość)
 - w obydwu procesach Jezus jest potępiony, opluty i wyszydzony (jako prorok przez członków Sanhedrynu, a jako król Żydów przez żołnierzy rzymskich)
 - odrzucony przez wszystkich Jezus zostaje wydany przez Piłata żołnierzom na ukrzyżowanie
- **15,20b-47 – ukrzyżowanie, śmierć i pogrzeb**
 - Marek uwydatnia pomoc Szymona z Cyreny oraz Józefa z Arymatei (ironia: jedyni, którzy mu pomogli to ci, którzy do tej pory w narracji nie mieli z Nim w ogóle kontaktu)
 - szczegóły ukrzyżowania wspomniane przez Marka przypominają starotestamentowe opisy cierpienia sprawiedliwego: dwa odurzające napoje (wino zaprawione mirrą Mk 15,23 oraz ocet 15,35; por. Prz 31,6-7; Ps 69,22); podział szat (Ps 22,19)
 - wzmianka o trzech porach dnia (godzina trzecia, szósta, dziewiąta = 9, 12, 15) wraz z postępującym tragizmem sytuacji: (1) współukrzyżowani, przechodnie i arcykapłani z uczonymi w Piśmie wyszydzają Jezusa (2) ciemność ogarnia ziemię; (3) jedyny raz Jezus przemawia z krzyża (całkowite opuszczenie – 15,34; por. Ps 22,2)
 - 15,38: rozdarcie się zasłony w sanktuarium → potwierdzenie obecności Boga razem z Jego Synem + przekroczenie granic jednej religii
 - 15,39: setnik wyznaje wiarę w Syna Bożego (por. 1,1) → poganin okazuje się być uczniem
 - 15,40: kobiety obserwują śmierć → połączenie z odkryciem pustego grobu
 - 15,43: pogrzeb z ręki Józefa z Arymatei (członek Rady; owinięcie w całun)
- **Do rozważenia:** tekst Mk 14,72: *Wspomniał Piotr na słowa, które mu powiedział Jezus: «Pierwej, nim kogut dwa razy zapieje, trzy razy Mnie się wyprzesz». I wybuchnął płaczem.*